

दानिएलको पुस्तक - बहत्तर नम्बर

भविष्यसूचक जोडाइ: प्राचीन इस्राएलको विभाजनदेखि संयुक्त राज्य अमेरिकाको अन्त्यसम्म

Jeff Pippenger

2024-02-05

यारोबामको विद्रोहको साक्षी प्राचीन इस्राएल दुई राष्ट्रमा विभाजित भएको इतिहास पनि हो। दस कुलहरू मिलेर बनेको उत्तरी राज्यलाई इस्राएल, वा कहिलेकाहीँ एप्राइम, भनेर चिनिन्थ्यो, र दक्षिणी राज्यलाई यहूदा भनेर चिनिन्थ्यो। इज्जकिएलको समयमा, त्यो राज्य धेरै वर्षदेखि नै दुई राज्यमा विभक्त भइसकेको थियो, र सैंतीसौँ अध्यायमा इज्जकिएललाई यस्तो भविष्यवाणी दिइयो, जसले ती दुई राज्यहरू फेरि एक राष्ट्र बनेछन् भनेर पहिचान गर्‍यो। त्यो भविष्यवाणी पृथ्वीका पशु (संयुक्त राज्य अमेरिका) को प्रारम्भिक इतिहासमा पूरा भयो, र संयुक्त राज्य अमेरिकाको अन्त्यमा अन्तिम पटक पूरा हुन्छ, किनकि येशूले सधैं कुनै कुराको अन्त्यलाई त्यसको आरम्भद्वारा चित्रण गर्नुहुन्छ।

इस्राएल दुई राज्यमा विभाजित भएको समयमा यरोबियामको विद्रोहले संयुक्त राज्य अमेरिकाको आरम्भमा भएको विद्रोहलाई, र संयुक्त राज्य अमेरिकाको अन्त्यमा हुने विद्रोहलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्दछ। संयुक्त राज्य अमेरिकाको आरम्भ र अन्त्य दुवैमा रहेको उक्त विद्रोहमा दुई राज्यको एकीकरण समावेश छ। यस लेखमा सिस्टर ह्याइटका लेखनहरूबाट बारम्बार उद्धृत गरिएको प्रकाशितवाक्य अध्याय अठारले चर्चहरूका लागि दुईवटा बोलावटहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। आइतवारको व्यवस्थासम्बन्धी सङ्कटको घडीमा एकसाथ जोडिने ती दुई राष्ट्रहरू एक लाख चौवालीस हजार र अझै बाबेलमा रहेका परमेश्वरका अन्य भेडाहरू हुन्।

मिलेराइट इतिहासमा एकसाथ जोडिएका ती दुई जातिहरू यहूदा र एप्राइम थिए। यी दुई राज्यहरूमाथिका-उनीहरूका-उनीहरूका व्यक्तिगत आक्रोशहरू क्रमशः १७९८ मा र त्यसपछि १८४४ मा अन्त्य हुँदा तिनीहरू एकसाथ जोडिए। इज्जकिएल अध्याय सैंतीसमा रहेको “अझ” भन्ने शब्दले हामीलाई यस अनुप्रयोगबारे निश्चित हुन अनुमति दिन्छ। “अझ” भन्ने शब्दको अर्थ, “अझ” पछ्याउने सन्देशलाई “अझ” भन्ने शब्दभन्दा अघि आएको सन्देशमाथि राख्नु हो।

परमप्रभुको वचन फेरि मसमक्ष आयो, यसो भन्दै, “अझै, हे मानिसको छोरा, तिमीले एउटा लौरो लिऊ, र त्यसमा लेख, ‘यहूदाका निम्ति, र इस्राएलका सन्तानहरू उसका सहभागीहरूका निम्ति’; त्यसपछि अर्को एउटा लौरो लिऊ, र त्यसमा लेख, ‘यूसुफका निम्ति, एप्राइमको लौरो, र इस्राएलको सबै घराना उसका सहभागीहरूका निम्ति’; अनि तिनीहरूलाई एकअर्कासित जोडेर एउटै लौरो बनाऊ; र तिनीहरू तिम्रो हातमा एउटै हुनेछन्।” इज्जकिएल ३७:१५-१७.

यहेज्केलले “यस अतिरिक्त” भनी उद्घोष गर्दा भविष्यवाणीको पुनरावृत्ति र विस्तारको सिद्धान्त लागू गरिरहेका छन्। यहेज्केलले दुई वटा लट्टी लिनु पर्नेछ, एउटा यहूदाको लागि र अर्को एप्राइमको लागि, र ती दुई लट्टीद्वारा दृष्टान्तित भविष्यवाणीलाई अघिल्लो भविष्यवाणीमाथि स्थापित गर्नुपर्नेछ। अघिल्लो भविष्यसूचक दृष्टान्त पहिलो पदबाट आरम्भ भएको थियो, जब यहेज्केललाई मरेका सुक्खा हड्डीहरूले भरिएको एउटा उपत्यकामा लगियो।

परमप्रभुको हात ममाथि थियो, र उहाँले मलाई परमप्रभुको आत्मामा बाहिर ल्याई हड्डीहरूले भरिएको त्यस बेँसीको बीचमा राख्नुभयो। अनि उहाँले मलाई तिनका चारैतिर घुमाई लैजानुभयो; हेर, खुला बेँसीमा तिनीहरू अति धेरै थिए; र हेर, तिनीहरू साह्रै सुक्खा थिए। अनि उहाँले मलाई भन्नुभयो, “हे मानिसको सन्तान, के यी हड्डीहरू जीवित हुन सक्छन्?” मैले उत्तर दिएँ, “हे प्रभु परमेश्वर, तपाईं नै जान्नुहुन्छ।” फेरि उहाँले मलाई भन्नुभयो, “यी हड्डीहरूमाथि अगमवाणी गर, र तिनलाई भन, ‘हे सुक्खा हड्डीहरू, परमप्रभुको वचन सुन।’ यी हड्डीहरूलाई प्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: ‘हेर, म तिमीहरूभित्र श्वास प्रवेश गराउनेछु, र तिमीहरू जीवित हुनेछौ। अनि म तिमीहरूमाथि नसाहरू हालिदिनेछु, र तिमीहरूमाथि मासु उमारिदिनेछु, र तिमीहरूलाई छालाले

छोपिदिनेछु, र तिमीहरूभित्र श्वास राखिदिनेछु, र तिमीहरू जीवित हुनेछौ; अनि तिमीहरूले जान्नेछौ कि म नै परमप्रभु हुँ।” तब मलाई आज्ञा भएअनुसार मैले अगमवाणी गरें; र जब मैले अगमवाणी गरिरहँ, त्यहाँ एउटा आवाज भयो, र हेर, कम्पन भयो, र हड्डीहरू एकअर्कासँग जुट्न लागे, प्रत्येक हड्डी आफ्नो हड्डीसँग। अनि जब मैले हेरें, हेर, तिनमाथि नसाहरू र मासु उम्रिए, र माथिबाट छालाले तिनलाई ढाक्यो; तर तिनमा श्वास थिएन। तब उहाँले मलाई भन्नुभयो, “वायुमाथि अगमवाणी गर, अगमवाणी गर, हे मानिसको सन्तान, र वायुलाई भन, ‘प्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: हे श्वास, चारै दिशाका वायुहरूबाट आऊ, र यी मारिएकाहरूमा फुकिदे, ताकि तिनीहरू जीवित होऊन्।” तब उहाँले मलाई आज्ञा गर्नुभएअनुसार मैले अगमवाणी गरें, र श्वास तिनीहरूभित्र आयो, र तिनीहरू जीवित भए, र आफ्ना खुट्टामा उभिए—अति विशाल सेना। तब उहाँले मलाई भन्नुभयो, “हे मानिसको सन्तान, यी हड्डीहरू इस्राएलको सम्पूर्ण घराना हुन्; हेर, तिनीहरू भन्छन्, ‘हाम्रा हड्डीहरू सुकिसके, र हाम्रो आशा नष्ट भयो; हामी हाम्रो तर्फबाट काटिएका छौं।’ यसकारण अगमवाणी गर र तिनलाई भन, ‘प्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: हेर, हे मेरा प्रजाहरू, म तिमीहरूका चिहानहरू खोल्नेछु, र तिमीहरूलाई तिमीहरूका चिहानहरूबाट निकालेर माथि ल्याउनेछु, र इस्राएलको देशमा ल्याउनेछु। अनि, हे मेरा प्रजाहरू, जब मैले तिमीहरूका चिहानहरू खोलेर तिमीहरूलाई तिमीहरूका चिहानहरूबाट माथि ल्याएको हुनेछु, तब तिमीहरूले जान्नेछौ कि म नै परमप्रभु हुँ। अनि म तिमीहरूभित्र मेरो आत्मा राखिदिनेछु, र तिमीहरू जीवित हुनेछौ, र म तिमीहरूलाई तिमीहरूकै आफ्नै देशमा बसालिदिनेछु; तब तिमीहरूले जान्नेछौ कि म परमप्रभुले यो बोलेको हुँ र पूरा गरेको हुँ, परमप्रभु भन्नुहुन्छ।” इजकिएल ३७:१-१४।

यी लेखहरूको एकदमै आरम्भदेखि नै हामीले देखाएका छौं कि सुक्खा हड्डीहरूको उपत्यका अन्तिम दिनहरूमा परमेश्वरका जनहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छ, र तिनीहरूलाई आफ्ना खुट्टामा उभ्याई एक महान् सेनाको रूपमा खडा गराउने चार वायूहरूको सन्देश तेस्रो धिक्कारको इस्लामलाई चिनाउने मध्यरात्रिको पुकारको सन्देश हो। सिस्टर ह्वाइटले ती हड्डीहरूलाई परमेश्वरका जनहरूका रूपमा पहिचान गर्नुहुन्छ।

“म आफ्नो कलम राखेर प्रार्थनामा आफ्नो प्राण उचाल्छु, कि प्रभुले आफ्ना पथभ्रष्ट भएका जनहरूमाथि सास फुकून्, जो सुक्खा हड्डीहरूजस्ता छन्, ताकि तिनीहरू जीवित होऊन्।” General Conference Bulletin, February 4, 1893.

हामीले अघिल्ला लेखहरूमा देखाइसकेका छौं कि १८ जुलाई २०२० लाई पहिचान गर्ने भविष्यसूचक सन्देश त्रुटिपूर्ण थियो, र त्यो झूटा घोषणा दश कुँवारीहरूको दृष्टान्तमा पहिलो निराशा र विलम्बको समयको आगमनको चिन्ह थियो। यद्यपि समयको घोषणा मिलेराइट कालखण्डमा वैध थियो, १८४४ पछि समयमाथि टाँगिएको अर्को कुनै सन्देश कहिल्यै हुनुहुँदैनथ्यो। जब Future for America ले १८ जुलाई २०२० को घोषणा गर्‍यो, तब उनीहरू समयको घोषणा स्वीकार्य थियो भन्ने इतिहासतर्फ फेरि चिप्लिए, र त्यसो गर्दा उनीहरूले पाप गरे, अनि प्रकाशको पुस्तक अध्याय एघारको महान् शहरको सडकमा उनीहरू मारिए। सडकमा मरेपछि, तीन दिन र आधापछि दुई साक्षीहरू जसरी पुनर्जीवित गरिएका थिए, त्यसरी नै उनीहरूलाई पनि पुनर्जीवित गरिनु आवश्यक थियो।

“सुक्खा हड्डीहरूलाई परमेश्वरको पवित्र आत्माद्वारा सास फुकिनु आवश्यक छ, ताकि तिनीहरू मरेकाहरूबाट पुनरुत्थान भएझैं क्रियाशील हुन सकून्।” Bible Training School, December 1, 1903.

अघिल्ला लेखहरूमा हामीले देखाएका छौं कि दुई साक्षीहरूलाई पुनर्जीवित गर्ने चार वायूहरूको सन्देश तेस्रो हायको इस्लामको सन्देश हो, र त्यो सन्देश अन्तिम दिनहरूको मध्यरात्रिको पुकारको सन्देश हो। इजकिएल भन्छन्, “यस अतिरिक्त,” र त्यसो गरेर उनले यो चिन्हित गरे कि मध्यरात्रिको पुकारको घोषणालाई दृष्टान्तस्वरूप प्रस्तुत गर्ने इतिहासको अवधिमा, दुई लट्ठीहरू—एउटा एफ्राइमको रूपमा र अर्को यहूदाको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएका—एकसाथ जोडिनु र एउटै राष्ट्र बन्नु पर्ने थियो। दस कन्याहरूको दृष्टान्त अन्तिम दिनहरूमा पनि, जसरी त्यो मिलेराइट इतिहासमा पूरा भएको थियो, “अक्षरशः” पूरा हुन्छ। मिलेराइट इतिहासमा मध्यरात्रिको पुकार पूरा भएको अवधिमा, र फेरि अन्तिम दिनहरूको पूर्तिमा, “दुई लट्ठीहरू” जोडिएका थिए र जोडिनेछन्।

दुईवटा लौरोहरूले प्राचीन इस्राएलका उत्तरी (एप्रैम) र दक्षिणी राज्यहरू (यहूदा) लाई प्रतिनिधित्व गर्थे। हामीले यो पनि देखाएका छौं कि विलियम मिलर एलियाहद्वारा प्रतिरूपित थिए, र खडेरीको साढे तीन वर्षको अवधिमा एलियाह सारेपतकी विधवाकहाँ गएका थिए।

तब परमप्रभुको वचन तिनीकहाँ आयो, यसो भन्दै, उठ, सिदोनको अधीनमा पर्ने सारेप्तामा जा, र त्यहाँ बस; हेर, मैले त्यहाँकी एउटी विधवालाई तिम्रो पालनपोषण गर्न आज्ञा दिएको छु। यसकारण तिनी उठे र सारेप्ता गए। अनि जब तिनी शहरको ढोकामा पुगे, हेर, त्यहाँ ती विधवा दाउरा बटुलिरहेकी थिइन्; तब तिनले उनलाई बोलाए, र भने, बिन्ती छ, मैले पिउन सक्ँ भनेर एउटा भाँडामा अलिकति पानी ल्याइदेऊ। अनि जब उनी त्यो ल्याउन जान लागिन्, तिनले फेरि उनलाई बोलाए, र भने, बिन्ती छ, तिम्रो हातमा एक टुक्रा रोटी पनि मलाई ल्याइदेऊ। अनि उनले भनिन्, परमप्रभु तिम्रा परमेश्वर जीवित हुनुहुन्छ, मसित कुनै रोटी छैन, तर भाँडोमा एक मुठी पीठो र कुप्पीमा अलिकति तेल मात्र छ; अनि हेर, म दुईटा दाउरा बटुलिरहेकी छु, ताकि म भित्र गएर त्यो मेरो र मेरो छोराको निम्ति पकाऊँ, र हामी त्यो खाऊँ, अनि मरूँ। तब एलियाले उनलाई भने, नडराऊ; जाऊ, र तिमीले भनेझैं गर; तर पहिले त्यसैबाट मेरो निम्ति एउटा सानो रोटी बनाऊ, र त्यो मलाई ल्याइदेऊ, अनि त्यसपछि तिमी र तिम्रो छोराको निम्ति बनाऊ। किनकि इस्राएलका परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ, परमप्रभुले पृथ्वीमा वर्षा पठाउने दिनसम्म पीठोको भाँडो रित्तिनेछैन, न त तेलको कुप्पी नै सकिनेछ। अनि उनी गईन् र एलियाको वचनअनुसार गरिन्; र उनी, तिनी, र उनको घरानाले धेरै दिनसम्म खाए। १ राजाहरू १७:८-१५।

उक्त खण्डमा उल्लिखित “धेरै दिन” भनेको ती साढे तीन वर्ष हुन् जसमा आहाबले एलियाहलाई खोज्यो, र यसले पोपीय सतावटका बाह्र सय साठी वर्षलाई प्रतिनिधित्व गर्थ्यो। पोपीय सतावटका ती “धेरै दिन” सम्बन्धमा येशूले भन्नुभयो:

यदि ती दिनहरू छोट्याइएका नभए, कुनै पनि प्राणी बच्नेथिएन; तर चुनिएकाहरूका खातिर ती दिनहरू छोट्याइनेछन्। मत्ती २४:२२.

सिस्टर ह्याइटले येशूले उच्चारण गर्नुभएको “ती दिनहरू” भन्ने अभिव्यक्तिलाई प्रत्यक्ष रूपमा पोपसत्तात्मक सतावटको अवधिको रूपमा पहिचान गर्नुहुन्छ।

“कलीसियामाथिको सतावट १२६० वर्षको सम्पूर्ण अवधिभरि निरन्तर चलिरहेन। परमेश्वरले आफ्ना जनहरूप्रति दया देखाउँदै तिनीहरूको अग्निमय परीक्षाको समय छोट्याइदिनुभयो। कलीसियामाथि आइपर्ने ‘महाकष्ट’को पूर्वकथन गर्नुहुँदा मुक्तिदाताले भन्नुभयो: ‘यदि ती दिनहरू छोट्याइएका नहुने भए कुनै पनि प्राणी बच्ने थिएन; तर चुनिएकाहरूका खातिर ती दिनहरू छोट्याइनेछन्।’ मत्ती २४:२२। सुधार आन्दोलनको प्रभावद्वारा १७९८ भन्दा अगावै त्यो सतावटको अन्त्य गरियो।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, २६६, २६७।

एलियाहलाई विधवाले पालनपोषण गरेका “धेरै दिनहरू” पनि दानिएलले चिनाएको पोपसम्बन्धी सतावटका त्यही “धेरै दिनहरू” थिए।

अनि मानिसहरूमध्ये जो समझदार छन्, तिनीहरूले धेरैलाई शिक्षा दिनेछन्; तैपनि तिनीहरू धेरै दिनसम्म तरवारद्वारा, आगोद्वारा, बन्धनद्वारा, र लुटद्वारा लड्नेछन्। अब जब तिनीहरू लड्नेछन्, तिनीहरूलाई थोरै सहायता प्रदान गरिनेछ; तर धेरै जना चापलूसीका साथ तिनीहरूतिर लाग्नेछन्। अनि समझदारहरूमध्ये केही लड्नेछन्, तिनीहरूको परीक्षा गर्न, तिनीहरूलाई शुद्ध पार्न, र तिनीहरूलाई सेता बनाउन, अन्तको समयसम्म; किनकि त्यो तोकिएको समयका लागि अझै बाँकी छ। दानियल ११:३३-३५।

“अन्तको समय,” जसलाई ती पदहरूमा “नियुक्त समय” पनि भनिएको छ, सन् १७९८ थियो, र त्यसले पापीय सतावटको अन्त्यलाई चिन्हित गर्‍यो, जसरी सारेपतकी विधवासँग एलियाहको समयद्वारा त्यसको प्रतीकात्मक पूर्वछाया देखाइएको थियो। त्यस इतिहासमा विधवा, जसले अविवाहित मण्डलीको प्रतिनिधित्व गर्थी, प्रकाशको पुस्तकको बाह्रौं अध्यायमा उजाडस्थानकी मण्डलीको रूपमा पहिचान गरिएकी थिइन्। उनी एकवटा लट्ठी वा दशवटा लट्ठी होइन, तर दुईवटा लट्ठी बटुलिरहेकी थिइन्। इजकिएलले दुईवटा लट्ठी लिनु पर्ने थियो—एउटा इस्राएलको उत्तरी

राज्यका लागि र अर्को इस्राएलको दक्षिणी राज्यका लागि—र तिनीहरूलाई जोडेर एउटै लट्टी बनाउनु पर्ने थियो। ती दुवै राज्यहरू दुई हजार पाँच सय बीस वर्षसम्म तितरबितर भएका थिए, तर परमेश्वरको प्रतिज्ञा यो थियो कि उहाँले तिनीहरूलाई बटुल्नुहुनेछ। ती स्त्री ती दुईवटा लट्टी बटुलिरहेकी थिइन्, जुन एकसाथ जोडिनु पर्ने थिए, र उनले यसो गरिरहेकी थिइन् “until the day that the Lord sendeth rain upon the earth.”

परमेश्वरले “वर्षा” पठाउनुभएको दिनले मिलराइट इतिहासको मध्यरात्रिको पुकारलाई चिन्हित गरिरहेको थियो, जुन अक्टोबर २२, १८४४ मा आफ्नो निष्कर्षमा पुगेको थियो, जब करारका दूत अचानक उसै मन्दिरमा आउनुभयो, जुन उहाँले १७९८ (पहिलो क्रोधको अन्त) देखि अक्टोबर २२, १८४४ (अन्तिम क्रोधको अन्त) सम्मको अवधिमा निर्माण गर्नुभएको थियो। त्यस अवधिमा, इजकिएलको हड्डीहरूको बेसीसम्बन्धी दृष्टान्तमा प्रतिरूपित मध्यरात्रिको पुकारको सन्देश पूरा भयो, जब उत्तरी र दक्षिणी राज्यका दुई लट्टीहरू जोडिएर एक राष्ट्र बने, एउटै राजासहित; किनकि अक्टोबर २२, १८४४ मा ख्रीष्ट पिताको सामु आउनुभयो र एउटा राज्य ग्रहण गर्नुभयो।

“पवित्रस्थानको शुद्धीकरणका निम्ति हाम्रा महायाजकको रूपमा ख्रीष्टको परमपवित्र स्थानमा आगमन, जसलाई दानिएल ८:१४ मा प्रस्तुत गरिएको छ; दानिएल ७:१३ मा दर्शाइएझैँ मानिसका पुत्रको अति प्राचीनकहाँ आगमन; तथा मलाकीले अगमवाणी गरेअनुसार प्रभुको आफ्नै मन्दिरमा आगमन—यी सबै एउटै घटनाका वर्णनहरू हुन्; र यही कुरा मत्ती २५ मा ख्रीष्टले दश कुमारीहरूको दृष्टान्तमा वर्णन गर्नुभएको दुलहाको विवाहमा आगमनद्वारा पनि प्रतिरूपित गरिएको छ।” The Great Controversy, 426.

दानियेलमा पहिचान गरिएअनुसार, ख्रीष्टले २२ अक्टोबर, १८४४ मा एक राज्य प्राप्त गर्नुभयो।

मैले रातिका दर्शनहरूमा देखेँ, अनि हेर, मानिसको पुत्रजस्तै एकजना स्वर्गका बादलहरूसँग आउँदै थिए, र दिनहरूका प्राचीनकहाँ आए, अनि उहाँलाई उहाँकै सामु नजिक ल्याइयो। अनि उहाँलाई प्रभुत्व, महिमा, र राज्य दिइयो, ताकि सबै जाति, राष्ट्रहरू, र भाषाहरूका मानिसहरूले उहाँको सेवा गरून्: उहाँको प्रभुत्व अनन्त प्रभुत्व हो, जो कहिल्यै टल्नेछैन, र उहाँको राज्य त्यो हो जो कहिल्यै नष्ट हुनेछैन। दानियल ७:१३, १४।

जब इजकिएलका दुईवटा लट्टीहरू एकसाथ जोडिन्छन्, तब तिनीहरूमाथि एउटै राजा हुन्छ।

र मेरो सेवक दाऊद तिनीहरूमाथि राजा हुनेछ; र तिनीहरू सबैका निम्ति एउटै गोठालो हुनेछ; तिनीहरू मेरा न्यायहरूमा हिँड्नेछन्, मेरा विधिहरू पालन गर्नेछन्, र तिनलाई आचरणमा ल्याउनेछन्। अनि तिनीहरू त्यस देशमा बसोबास गर्नेछन्, जुन मैले मेरो सेवक याकूबलाई दिएको छु, जहाँ तिमीहरूका पितृपुरुषहरू बसेका थिए; र तिनीहरू त्यहीं बस्नेछन्—तिनीहरू, तिनीहरूका सन्तानहरू, र तिनीहरूका सन्तानका सन्तानहरू सदासर्वदा; अनि मेरो सेवक दाऊद तिनीहरूका प्रधान सधैंभरि हुनेछ। इजकिएल ३७:२४, २५।

सबै अगमवक्ताहरू एकअर्कासित सहमत छन्, र राजा दाऊद ख्रीष्ट नै हुनुहुन्छ, जो अक्टोबर २२, १८४४ मा पिताको सामु उपस्थित हुनुभयो र इस्राएलका दुई लट्टीहरू—इस्राएल (उत्तरी राज्य) र यहूदा (दक्षिणी राज्य)—बाट एकत्रित गरिएको राज्य प्राप्त गर्नुभयो। दुई राज्यहरूको तितरबितरता १७९८ देखि १८४४ सम्मका छयालिस वर्षहरूमा अन्त भयो, जब ख्रीष्टले उजाड पारिएको र कुल्चीमिल्ची गरिएको मन्दिर उठाउनुभयो। जब उहाँले मन्दिर उठाउनुभयो, तब उहाँ करारका दूतका रूपमा आफ्नै मन्दिरमा एक्कासि आउनुभयो, मलाकी अध्याय तीनको परिपूर्तिमा। इजकिएल यस तथ्यसँग सहमत छन्, किनकि सबै अगमवक्ताहरू एकअर्कासित सहमत छन्।

अनि मेरा सेवक दाऊद तिनीहरूमाथि राजा हुनेछ; र तिनीहरू सबैका निम्ति एउटै गोठालो हुनेछ। तिनीहरू मेरा न्यायविधिहरूमा हिँड्नेछन्, मेरा विधिहरू पालन गर्नेछन्, र तिनलाई पूरा गर्नेछन्। अनि तिनीहरू त्यस देशमा बस्नेछन्, जुन मैले मेरो सेवक याकूबलाई दिएको छु, जहाँ तिमीहरूका पितापुर्खाहरू बसेका थिए; र तिनीहरू त्यहीं बस्नेछन्—तिनीहरू, तिनीहरूका सन्तान, र तिनीहरूका सन्तानका सन्तान सधैंभरि; अनि मेरो सेवक दाऊद तिनीहरूका प्रधान सधैंभरि हुनेछ। यसबाहेक म तिनीहरूसित शान्तिको करार बाँध्नेछु; त्यो तिनीहरूसितको अनन्त करार हुनेछ। अनि म तिनीहरूलाई स्थिर पार्नेछु, तिनीहरूलाई वृद्धि गराउनेछु, र मेरो

पवित्रस्थान तिनीहरूका बीचमा सधैंका निम्ति स्थापित गर्नेछु। मेरो निवासस्थान पनि तिनीहरूसित हुनेछ; हो, म तिनीहरूका परमेश्वर हुनेछु, र तिनीहरू मेरा प्रजा हुनेछन्। इजकिएल 37:24-27.

मन्दिर खडा गर्ने ख्रीष्ट नै हुनुहुन्छ।

अनि उसलाई यसो भन, “सेनाहरूका परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: हेर, त्यो मानिस जसको नाउँ ‘शाखा’ हो; ऊ आफ्नै स्थानबाट उम्रनेछ, र उसैले परमप्रभुको मन्दिर निर्माण गर्नेछ। वास्तवमै उसैले परमप्रभुको मन्दिर निर्माण गर्नेछ; उसैले महिमा वहन गर्नेछ, र आफ्नो सिंहासनमा बसेर शासन गर्नेछ; अनि ऊ आफ्नो सिंहासनमा एक जना पूजाहारी हुनेछ; र शान्तिको परामर्श तिनीहरू दुवैका बीचमा हुनेछ। अनि ती मुकुटहरू हेलेम, तोबियाह, येदायाह, र सपन्याहका छोरा हेनका निम्ति परमप्रभुको मन्दिरमा एउटा स्मारकको रूपमा रहनेछन्। अनि जो टाढा छन् तिनीहरू आएर परमप्रभुको मन्दिरमा निर्माण गर्नेछन्, र तिमीहरूले जान्नेछौ कि सेनाहरूका परमप्रभुले मलाई तिमीहरूकहाँ पठाउनुभएको छ। अनि यदि तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको वाणीलाई लगनशीलतापूर्वक पालन गर्यौ भने, यो पूरा हुनेछ।” जकरिया ६:१२-१५।

ख्रीष्ट त्यो हाँगा हुनुहुन्छ, र उहाँले यो पहिचान गराउनुभयो कि यदि तिनीहरूले उहाँको मन्दिर नष्ट गरे भने उहाँले त्यसलाई तीन दिनमा उठाउनुहुनेछ; जसको प्रत्युत्तरमा यहूदीहरूले भने कि मन्दिर निर्माण गर्न छयालीस वर्ष लागेको थियो।

तब यहूदीहरूले उहाँलाई जवाफ दिए, “तपाईंले यी कामहरू गर्नुहुन्छ भने, हामीलाई कस्तो चिन्ह देखाउनुहुन्छ?” येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिए भन्नुभयो, “यस मन्दिरलाई भत्काओ, र म यसलाई तीन दिनमा उठाउनेछु।” तब यहूदीहरूले भने, “यस मन्दिरको निर्माण हुन छयालीस वर्ष लागेको छ, र के तपाईं यसलाई तीन दिनमा खडा गर्नुहुन्छ?” यूहन्ना २:१८-२०।

यस अंशमा ख्रीष्टले आफ्नो देहको विषयमा बोलिरहनुभएको थियो, तर सबै अगमवक्ताहरूले आफूहरू बाँचेका दिनहरूको भन्दा अन्तिम दिनहरूको विषयमा अझ बढी बोलिरहेका छन्। तेस्रो दिनमा ख्रीष्टको पुनरुत्थानले मध्यरातको पुकारमा पवित्र आत्माको उँडेलाइको समयमा भएका मरेका हड्डीहरूको पुनरुत्थानलाई प्रतिनिधित्व गर्‍यो। एलियाको साक्ष्यको विषय भएको वर्षा, बाल र अशतारोतका अगमवक्ताहरूसँग उसको सामना चरमसीमामा पुगेको बेला प्रकट भयो। त्यसबेला एलियाका परमेश्वर नै साँचो परमेश्वर हुनुहुन्छ, र एलिया नै साँचो अगमवक्ता हुन् भन्ने पनि प्रदर्शित गरियो।

पहिलो निराशा आइपुग्दा, प्रोटेस्टेन्टहरू झूटा अगमवक्ताहरू भएका थिए भन्ने कुरा प्रकट भयो, जसको प्रकार बाल र अशतारोतका अगमवक्ताहरूमा देखाइन्छ। त्यसपछि ढिलाइको समय आरम्भ भयो, र त्यसले मध्यरात्रिको पुकारको सन्देशतर्फ डोर्‍यायो, जसले ख्रीष्टलाई अकस्मात् आफ्नो मन्दिरमा आउन अगुवाइ गर्‍यो। मध्यरात्रिको पुकारलाई इजकिएलको त्यस सन्देशद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जसले ती हड्डीहरूलाई एक शक्तिशाली सेनाको रूपमा उठाउँछ। यसबाहेक, त्यस अवधिमा (छयालिस वर्ष), एउटै राष्ट्र, एउटै राजासहित, उत्पन्न गर्नका लागि ती दुई लट्ठीहरूलाई एकसाथ जोडिनु थियो।

परमप्रभुको वचन फेरि म कहाँ आयो, यसो भन्दै, “हे मानिसको पुत्र, तँले एउटा लट्ठी ले, र त्यसमा लेख, ‘यहूदाका लागि, र इस्राएलका सन्तानहरू जो उसका सहचरहरू हुन् तिनीहरूका लागि।’ त्यसपछि अर्को लट्ठी ले, र त्यसमा लेख, ‘यूसुफका लागि, अर्थात् एप्रैमको लट्ठी, र इस्राएलको सारा घराना जो उसका सहचरहरू हुन् तिनीहरूका लागि।’ अनि तिनीहरूलाई एकअर्कासँग जोडेर एउटा लट्ठी बना; र तिनीहरू तेरो हातमा एक हुनेछन्। अनि जब तेरा जातिका सन्तानहरूले तँलाई यसो भन्दै बोल्नेछन्, ‘के तँले हामीलाई यी कुराहरूको अर्थ देखाउनेछैनस्?’ तब तिनीहरूलाई भन, ‘परमप्रभु यहोवा यसो भन्नुहुन्छ, हेर, म यूसुफको लट्ठी, जो एप्रैमको हातमा छ, र इस्राएलका कुलहरू जो उसका सहचरहरू हुन्, त्यसलाई लिनेछु, र त्यसलाई उहाँसँग, अर्थात् यहूदाको लट्ठीसँग, मिलाउनेछु, र तिनीहरूलाई एउटा लट्ठी बनाउनेछु, र तिनीहरू मेरा हातमा एक हुनेछन्।’ अनि ती लट्ठीहरू, जसमा तँले लेखेको छ, तिनका आँखाको सामुने तेरो हातमा हुनेछन्। अनि तिनीहरूलाई भन,

‘परमप्रभु यहोवा यसो भन्नुहुन्छ, हेर, म इस्राएलका सन्तानहरूलाई जातिजातिहरूका बीचबाट, जहाँ तिनीहरू गएका छन्, त्यहाँबाट लिनेछु, र तिनीहरूलाई चारैतिरबाट जम्मा गर्नेछु, र तिनीहरूलाई तिनकै आफ्नै देशमा ल्याउनेछु। अनि म तिनीहरूलाई इस्राएलका पर्वतहरूमाथि त्यस देशमा एउटै जाति बनाउनेछु; र तिनीहरू सबैका लागि एउटै राजा राजा हुनेछ; अनि तिनीहरू फेरि दुई जाति हुनेछैनन्, न त तिनीहरू अब कहिल्यै दुई राज्यमा विभाजित हुनेछन्। न त तिनीहरूले अब फेरि आफ्ना मूर्तिहरूद्वारा, न आफ्ना घिनलाग्दा कुराहरूद्वारा, न आफ्ना कुनै अपराधहरूद्वारा आफैलाई अशुद्ध पार्नेछन्; तर म तिनीहरूलाई तिनीहरूका सबै बासस्थानहरूबाट, जहाँ तिनीहरूले पाप गरेका छन्, उद्धार गर्नेछु, र तिनीहरूलाई शुद्ध पार्नेछु; अनि तिनीहरू मेरा प्रजा हुनेछन्, र म तिनीहरूका परमेश्वर हुनेछु।’ इजकिएल ३७:१५-२३।

मध्यरात्रिको पुकारमा एलियाको वर्षाअगावै विधवाले बटुलिरहेकी ती दुई लट्ठीहरू इस्राएलका उत्तर र दक्षिणी राज्यहरू थिए, जो तितरबितर भएका थिए र २२ अक्टोबर, १८४४ मा—जब प्रतिरूपात्मक प्रायश्चित्तको दिन आरम्भ भयो—एकै राष्ट्रमा सङ्ग्रहित गरिनुपर्ने थियो; किनकि प्रतिज्ञा यस्तो थियो कि त्यस समयमा परमेश्वरले “तिनीहरूलाई शुद्ध पार्नुहुनेछ।” अन्वेषणात्मक न्यायको प्रतिनिधित्व गर्ने त्यो शुद्धीकरण त्यही समयमा आरम्भ भयो। ती दुई लट्ठीहरूको त्यो सङ्ग्रहलाई ठीकसँग बुझ्नुपर्छ, किनकि परमेश्वरले सधैं कुनै कुराको अन्त्यलाई त्यसकै आरम्भद्वारा दृष्टान्त दिनुहुन्छ।

१८४४ इस्राएलका दुई राज्यहरूको अन्त्य थियो, किनकि त्यसबेला तिनीहरू एक राज्य—आत्मिक इस्राएल—भएका थिए, र त्यस बिन्दुदेखि तिनीहरू केवल एउटै जाति हुनुपर्ने थियो। त्यो इतिहासको दृष्टान्त आरम्भिक इतिहासद्वारा प्रस्तुत गरिएको थियो, जब तिनीहरू दुई जाति बनेका थिए, जसको इतिहास यारोबामको विद्रोहको इतिहास हो।

यारोबामको नक्कली उपासना-प्रणालीको इतिहास उसको राज्यको अन्त्यमा पनि चित्रित हुनैपर्छ। प्राचीन इस्राएलको आरम्भमा हारूनको विद्रोह र उत्तरी राज्यको आरम्भमा यारोबामको विद्रोहले १८६३ को विद्रोहको प्रतिनिधित्व गर्छन्, र १८६३ लाई स्पष्ट रूपमा बुझ्न सकिने केवल त्यतिबेला हो जब यारोबामको राज्यको अन्त्य, जुन दुई लट्ठीहरूको मिलापद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, १८६३ माथि पनि आरोपित गरिन्छ। त्यसपछि मात्र १८६३ लाई ईर्ष्याको प्रतिमा खडा गर्ने एउटा पुस्ताको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको कुरा स्पष्ट रूपमा देखिन्छ।

हामी यो अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“तर सुक्खा हड्डीहरूको यो दृष्टान्त केवल संसारमाथि मात्र लागू हुँदैन, तर तिनीहरूमाथि पनि लागू हुन्छ, जो महान् ज्योतिद्वारा आशिषित भएका छन्; किनकि तिनीहरू पनि उपत्यकाका कङ्कालहरूजस्तै छन्। तिनीहरूमा मानिसहरूको रूप छ, शरीरको संरचना छ; तर तिनीहरूमा आत्मिक जीवन छैन। तर यस दृष्टान्तले सुक्खा हड्डीहरूलाई केवल मानिसहरूको रूपमै एकआपसमा जोडिएको अवस्थामा छोड्दैन; किनकि अङ्ग-प्रत्यङ्ग र अनुहारको समरूपता मात्र पर्याप्त हुँदैन। जीवनको श्वासले शरीरहरूलाई सजीव पार्नुपर्छ, ताकि तिनीहरू सोझिएर खडा हुन सकून्, र क्रियाशीलतामा उद्यम गर्न सकून्। यी हड्डीहरूले इस्राएलको घराना, परमेश्वरको मण्डलीको प्रतिनिधित्व गर्छन्, र मण्डलीको आशा पवित्र आत्माको सजीव पार्ने प्रभाव नै हो। प्रभुले ती सुक्खा हड्डीहरूमाथि श्वास फुक्नुपर्छ, ताकि तिनीहरू जीवित होऊन्।”

परमेश्वरको आत्मा, आफ्नो जीवनदायी सामर्थ्यसहित, प्रत्येक मानवीय कार्यकर्तामा हुनुपर्छ, ताकि प्रत्येक आध्यात्मिक मांसपेशी र स्नायु सक्रिय रहोस्। पवित्र आत्मा बिना, परमेश्वरको सास बिना, विवेकमा जडता आउँछ, आध्यात्मिक जीवनको हास हुन्छ। आध्यात्मिक जीवनविहीन धेरै जनाको नाम मण्डलीका अभिलेखहरूमा त हुन्छ, तर तिनीहरूका नाम थुमाको जीवनको पुस्तकमा लेखिएका हुँदैनन्। तिनीहरू मण्डलीसँग आबद्ध हुन सक्छन्, तर प्रभुसँग एकीकृत हुँदैनन्। तिनीहरू निश्चित प्रकारका कर्तव्यहरूको पालनमा परिश्रमी हुन सक्छन्, र जीवित मानिसहरू ठानिन पनि सक्छन्; तर धेरै जना तिनीहरूमध्येका हुन् जसको विषयमा भनिएको छ, ‘तँ जीवित छस् भन्ने नाम तेरो छ, तर तँ मरेको छस्।’

“जबसम्म आत्माको परमेश्वरतर्फ साँचो परिवर्तन हुँदैन; जबसम्म परमेश्वरको जीवनदायी सासले आत्मालाई आत्मिक जीवनका निम्ति सजीव बनाउँदैन; जबसम्म सत्यको दाबी गर्नेहरू स्वर्गबाट जन्मेको सिद्धान्तद्वारा प्रेरित हुँदैनन्, तबसम्म तिनीहरू त्यो अविनाशी बीउबाट जन्मिएका हुँदैनन्, जो जीवित रहन्छ र सदासर्वदा रहिरहन्छ। जबसम्म तिनीहरूले ख्रीष्टको धार्मिकतालाई आफ्नो एकमात्र सुरक्षा मानेर भरोसा गर्दैनन्; जबसम्म तिनीहरूले उहाँको चरित्रको अनुकरण गर्दैनन्, उहाँकै आत्मामा परिश्रम गर्दैनन्, तबसम्म तिनीहरू नाङ्गै छन्, तिनीहरूले उहाँको धार्मिकताको पोशाक लगाएका छैनन्। मरेकाहरूलाई प्रायः जीवितहरूको रूपमा प्रस्तुत गरिन्छ; किनकि जसले आफ्नै धारणाअनुसार आफूले मुक्ति साधिरहेको ठान्छन्, तिनीहरूभित्र परमेश्वरले आफ्नो असल प्रसन्नताअनुसार चाहना गर्न र कार्य गर्न काम गरिरहनुभएको हुँदैन।”

“यो वर्ग इजकिएलले दर्शनमा देखेको सुक्खा हड्डीहरूको उपत्यकाद्वारा राम्रोसँग प्रतिनिधित्व गरिएको छ।”
Review and Herald, January 17, 1893.